

и ще я даде на слуга. То и станъ подиръ смъртъта на Соломона. (Царс. Г. іа. 1—.).

§. 133. *Ровоамъ огоурчава народътъ.*

На Соломона наслѣдова сынъ му Ровоамъ, който чрѣвъ неумѣстната си строгость събори царството, което вече са клатѣше поради бащинитѣ му слабости. Соломонъ бѣше прѣтоварилъ народътъ съ даване, щото сега той помоли наслѣдникътъ му да го смали; въ този случай старцитѣ съвѣтувахъ царътъ да удовлетвори на народътъ, а младитѣ го отклонявахъ. И тъй Ровоамъ като послѣдува съвѣтътъ на връстниците си, отговаря жестоко на народътъ и отхвърля исканъето му. (Царс. Г. ів. 1—14.).

§. 134. *Десетътѣ племена си избиратъ свой царь.*

На туй отказване народътъ негодува и са подига на възстаніе. И тъй десетѣтъ племена като са отцѣпихъ отъ Ровоама, прогласяватъ за особитъ свой царь Іеровоама отъ племето Ефремово. Само двѣтъ племена Іудовото и Веніаминовето останяхъ вѣрны на Ровоама. И тъй намѣсто едно станяхъ двѣ царства, Іудовото и Израилското. А Іеровоамъ за да отучи народътъ да ходи на поклоненіе въ Іерусалимъ, състави за него ново вѣроисповѣданіе и му прѣдложи лъжовны богове. (Царс. Г. ів. 15.).

§. 135. *Маловрѣменното траянъе на Израилското царство и крайтъ му.*

Но израилското царство не трая много врѣме, защото царетѣ му сичкитѣ до единъ бѣхъ нечестивы.